

lisia. Ratkaisuksi on suunniteltu muutosten ilmoitusmenettelyä, jota voidaan jatkossa hoitaa pääosin internetin välityksellä. Yksityis- ja metsäteiden osalta tarvittaneen kuitenkin organisaatio, joka ilmoitusten perusteella käy inventoimassa tapahtuneet muutokset. Tämän työn osalta keskustellaan työnjaosta kuntien ja Maanmittauslaitoksen kesken.

Miltä hankkeen tulevaisuus näyttää

Digiroad-hanke on saanut erittäin myönteisen vastaanoton kaikissa asiaan liittyvissä organisaatioissa. Hanketta pidetään tärkeänä ja siihen halutaan osallistua. Ratkaisua kansalliselta pohjalta pidetään laajasti oikeana ja ainoana mahdollisena Suomen kaltaiselle maalle.

Tämäntyyppiset hankkeet ovat kuitenkin ylikansallisten monopoliin pyrkivien yritysten hampaissa. Tämä on selvästi nähtävissä esimerkiksi Ruotsissa, jossa vastaava kansallinen hanke on melkoisessa puristuksessa. Järjestelmän avoimuus ja tietojen vapaa käyttö eivät ole näiden yritysten ensimmäisiä tavoitteita.

Suomalaisten yritysten mahdollisuudet tällä alueella parantuvat kuitenkin merkittävästi, jos kansallinen Digiroad-hanke saadaan toteutettua. Suomalaisilla yrityksillä on vankkaa osaamista tietoliikenteen alueella ja tätä voidaan hyödyntää esimerkiksi internetiin perustuvien liikenteen palvelujen järjestämisessä. Tie- ja katuverkon perustiedot ovat tässä vaihtoehdossa internet-palvelimilla eivätkä suljetussa ajoneuvonavigointijärjestelmässä. Palveluja voivat käyttäjät hyödyntää esimerkiksi matkapuhelimen välityksellä.

DI TAUNO SUOMINEN
Tielaitoksen Konsultointiyksikkö
puh. 040 7544657
tauno.suominen@tieh.fi

Digiroad-hankkeen tiedot internetissä:
http://www.vtt.fi/yki/tetra/digiroad

Japi, Jahtiveikko

Neljä tuntia golfkentällä paljastaa ihmisluonteen. Puhelias savolainen kertoo siinä ajassa elämäntarinansa, pohdiskelee yhteiskunnan tilaa, pelaa mainiosti ja kannustaa sekalaisen peliseurueenakin iloiseen pelitulokseen.

KAAVOITUSINSINÖÖRI JAPISTA ON MYÖS MONEEN MUUHUN ROOLIIN – MYÖNTEINEN ELÄMÄNASENNE SEURAA KAUPANPÄÄLLISENÄ.

Golfari

Näen ja tunnen sinut usein mieleissäni.

Muistan myös tuoksusi.

Se viettelee mieltä.

Samaa tunnetta en sinultakaan kiellä.

Kevät herättää golfaajan. Sama odottava ja toiveikas tunnelma säilyy työn ohessa harrastaville ainakin kesäloman alkupäiviin asti. Mäntyharjun kunnan kaavoitusinsinööri **Jarmo Vauhkonen** – tässä tuttavallisemmin Japi vaan – osaa yhdistää hovin ja hyödyn: haastattelu ja sitä vaivalloisempi valokuvaus on sovittu Annilan golfkentälle, Mikkelin kupeeseen.

Ajatus kirmailee hetken.

Punastun,

teenkö väärin,

voinko ajatella näin mielin määrin.

Uskallanko elää?

Golfpeli etenee samaa tahtia Japin kertomuksen kanssa. Myönteinen asenne auttaa tässä taitolajissa. Pelattua väylää seuraava uusi. Epäonnistumisten jälkeen saa aloittaa uuden reiän pelaamisen. Onnistumistenkin jälkeen peli on nollattava ja keskityttävä uuteen.

Valtion maanmittari

Japi valmistui maanmittausinsinööriksi vuonna 1982. Uudistushenkinen lääninmaanimittausinsinööri **Erkki Uotila** pestasi hänet silloiseen Mikkelin lääniin muiden pätevien ja erityisen sopivien joukossa.

– Erytisansiona olivat kaukalopallotaidot, Japi tunnustaa.

Alkuun Japi teki toimituksia, myöhemmin kaavoja ja muita tilaustöitä. Ja Japi viihtyi. Vaikka jo ammatinvalinta oli aikanaan ollut pelkkä sattumus. Urheilullista nuorta miestä kiinnosti liikunnanopettajan ura, mutta kohtalo oli tuuminut toisin. Japi matkasi pääsykokeisiin Jyväskylään päivää myöhässä ja niin lukiokesien mittaporukkakokeemukset Sotkamosta määräsivät valinnan suunnan.

– VR:n topparoikka opetti kouluopjalle, mitä on kiroilu, naiset ja viina, Japi paljastaa.

Virkistävästi originellia porukkaa on löytynyt myöhemminkin, ja Japi tuntee olevansa omalla alallaan.

– Yhteiskunnallinen puoli viehättää. Emme ole pelkkiä teknokraatteja, Japi toteaa ammattilypeänään.

80- ja 90-lukujen taitteessa Japi oli uuden tilanteen edessä. Maanmittauslaitos lopetti kaavoitustoimintansa. Ymmärrettäviä syitä oli monia; toiminta keikkui kahdella pallilla kahden eri ministeriön kanssa ja suhde kilpailijoihin saattoi olla ongelmallinen, mitä Japi ei kiistä. Mutta:

– Maanmittauslaitos lakautti tuloksellisimman osansa, Japi toteaa.

– Ainakin silloisessa tilanteessa. Tuloksellisuus on myöhemmin näin ulkopuolisen silmin korostunut laitoksessa, kuten muuallakin. Ilmapiiiri ja muu kehitys näyttää siinä tosin hieman jääneen paikoilleen. Nykyisin Maanmittauslaitoksessa vietetään tuon tuosta 50-vuotisjuhlia. 80-luvulla juhliittiin kolmikymppisiä. Päällimmäiseksi jäi kuitenkin hyvä maku; työpaikalla vallitsi hieno yhteishenki ja noista vuosista on paljon mukavia muistoja.

Yrittäjä

*Yritä edes – ja tartu hetkeen,
lähde mukaan ajatusten pöllöretkeen,
kuuntele sisintäsi.
Vielä mahla virtaa ja kehoni palaa,
tahdon palvoa sinua,
ajatuksin, intohimoisesti ja salaa.*

Japi valitsi yrittäjyyden. 90-luvun alussa ura alkoi suoraan huipulta. Vanhat tilaukset sai lähtiessään mukaan, mutta muuten yrittäjäksi ryhtyminen oli vaikeaa virkamieheksi koulutetulle. Yrity maailmassa vallitsevat niin täysin eri pelisäännöt:

– 10 vuoden aikana moni asia tuli opittua kantapäähän kautta. Siinä auttoi vanhan kaavoittajakaverin ja oppi-isän **Asikaisen Markun** elämänfilosofia ”jos joku toinen on tuon jo tehnyt, niin kyllä minäkin sen osaan”. Toisaalta omat rajat ovat löytyneet ja olen huomannut, että pelkkä kokemus ei riitä. Yksityissektorilla yhä enemmän jo teekkarit voivat olla avainasemassa, he ovat ikkuna uuteen.

*Mutta uskallanko kohdata sinut
oikeasti,*

*vieläkö jaksan ottaa elämän intosi
vastaan.*

Et ehkä olekaan enää totta.

Jännittää ja pelkään,

*olen taas kuin pikkupoika tupakalla
ja saamassa selkään*

HUVIN JA HYÖDYN VOI YHDISTÄÄ GOLFkentällä.

– Olen myös tällainen Hannu Hanhi, Japi toteaa onnistuneen 7-metrinen parputin jälkeen.

– Kohtalo on ollut suotuisa. Isot asiat, kuten perhe ja ystävät ovat kohdallaan.

Perheenisä ja ystävä

Perhejuttua Japi ei tästä halua, mutta *Jahtiveikkojen* osalta hän suostuu raottamaan yksityisyyttään. Kahdeksan kaverusta, tuttuja opiskeluaajoilta, jotka pitävät edelleen tiiviisti yhteyttä 2–3 kertaa vuodessa yhteisen tekemisen ja viihtymisen teemalla.

– Jahtiveikot on saavutus, siitä on tullut kulttuuria, Japi innostuu.

Yksi kulttuurin tunnuspiirre on se, että jahtiveikkojen aikataulut säätelevät perheiden aikatauluja, eikä toisinpäin...

Siispä mitä teen?

Kiikkutuoli

ja pelkästään haikea nuoruudenmuisto,

vaiko elämän karuselli, ajatusten

jatkuva leikkipuisto

ja rohkeasti ensimmäinen askel.

Kunnan virkamies

Yrittäjävuosien jälkeen Japi ryhtyi puolisen vuotta sitten uudestaan virkamieheksi, nyt kunnan palvelukseen. Japi laatii yleiskaavaa yhden Suomen vilkkaim-

mista loma-asutuskunnista olevan Mäntyharjun rannoille määräraikaisena viranhaltijana.

– Kaavoitusbisnes edellyttää selkeitä tuotteita. Lakimuu- tokset, kaavoitusprosessin ja tekniikan nopea kehitys ovat sekoittaneet sitä pakkaa ja puolsivat muutosta. Toisaalta konsultintyö on nähty. On uusien haasteiden aika ja kunta- sektori tuntui luontevalta vaihtoehdolta. Kunnan paikkatietojärjestelmän rakentaminen, yleiskaavoitus ja asemakaavojen saneeraus pitävät huolen siitä, että tekemistä riittää. Samalla kunnissa joudutaan punnitsemaan useita arvokysymyksiä. Esimerkiksi sitä, mikä kaavoitustyössä on tarkoituksenmukaisen asiakaspalvelun – vuorovaikutuksen, osallistumisen jne. – ja teknisen suorituksen välinen suhde.

Runoilija?

Samalla loppuelämäni päiviä lasken.

Vilkaisen myös taakse.

Elämäni päiviä kiitän,

kädet sydämestäni ristiin liitän.

Luotan kohtaloon, voinko muuta,

on elämä jo ollut jotain

käsittämättömän suurta.

Oi rakkaani – elämänkevät.

Kohtalon tuulet tietämme ohjaavat,

ja uskon,

vuosista huolimatta,

että sielumme vielä usein kohtaavat.

Lainaukset Japin kirjoittamasta runosta *Oodi sinulle, elämänkevät*. Floora, elämänkevät, on muinainen roomalainen jumalatar, joka edustaa positiivista elämänasennetta.

Japi: – Siis minun naiseni.

Haastattelu

ja kuvat:

TUULA MANNINEN

tuula.manninen@nls.fi